

Sedm pečetí - označení vyvolených Boží pečetí

Srpen 2014

Od nepaměti se lidé zabývají určováním časů, věků a spojují různé kalendáře s očekáváním velkých změn. I křesťané již dva tisíce let žijí v očekávání splnění jevů a událostí popsaných knihou Zjevení, protože popisují závěr našeho věku a začátek věku nového (Božího království). I lidé jiné víry a ateisté z různých důvodů vyhlíží větší změny. Že je toto téma stále živé dokazuje příklad mayského kalendáře, jehož výklady vyvolaly po celém světě očekávání velkých změn. Jedna taková, zlomová událost je popsána v knize Zjevení v části otevírání pečetí. Proto se budeme pečetěmi podrobně zabývat, abychom se dověděli více o všem, co se zmíněnou událostí souvisí.

Převzetím zapečetěného svitku a rozlamováním jeho pečetí Beránkem, což se odehrává v nebi (Zj kap. 5:1- 8,2), začíná nová etapa i pro Boží lid na zemi. A nejen pro Boží lid. Jak uvidíme, konečné důsledky této události pozná každý člověk, každý živý tvor. Důležitou otázkou proto je, zda a jak můžeme poznat, že Beránek převzal zapečetěný svitek a začal jej otevírat? Přirozeně následuje otázka, pokud k tomu již došlo, kolik pečetí Beránek již otevřel?

Proč je správně určená totožnost 24 starších důležitá?

Uznání Beránkova práva, přijmout sedmkrát zapečetěný svitek, většinou nebeských bytostí, předcházet vývoj, během něhož se Beránkovi podle slov **nové písně** podařilo vytvořit vládu pro Boží království: "*Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.*" " (Zj 5:10). Překlad tohoto verše se úplně u všech překladatelů neshoduje. Hlavně se neshoduje v osobních zájmenech "učinil jsi" ("je", "nás", "z nich"). **Uvědomme si, že jde o novou, dosud nezpívanou píseň, kterou poprvé zpívá 24 starších. Nová píseň vyjadřuje novou právní situaci, způsobenou úspěšnou Beránkovou výchovou svých služebníků. Je důležité vědět, kdo jsou ti, z nichž Beránek učinil krále a kněží.** Když by starší zpívali "učinil jsi nás", pak mluví o sobě. Pokud zpívají "učinil jsi je /z nich", má tento verš úplně jiné vysvětlení:

Řecké slovo překládané jako zájmeno osobní „nás, je, z nich“ je slovo **ημας (ήμας) [hémās]**, které znamená *nás, nám*. Přesto většina překladů jej překládá jako „je, z nich“.

1. Spojení "učinil jsi **nás**" by znamenalo, že ovocem Beránkova úsilí je 24 starších, nebo 24 starších reprezentuje vybrané jedince ze všech ras, kmenů, jazyků a národů. To by však neodpovídalo jejich postavení a činnosti. Starší mají evidentně autoritu a vládu (trůny), kterou podřizují tomu, jenž sedí na trůnu, až když je prohlášen za svatého. V tak mimořádném postavení není dosud žádný člověk, zástupce Božího lidu ani Kristovy ani Mojžíšovy smlouvy. Byl by to úplný protimluv. Podle Janova Zjevení **usedají vyvolení na trůny až po vyřešení situace na zemi** (Zj 20:4). Boží lid je přímo závislý na výsledku obhajoby Božího jména tzn. i toho, jenž sedí na trůnu, protože je zcela závislý na svém stvořiteli. Nikdo z lidí nemá v nebi vládu, kterou by mohl dobrovolně podřídít Bohu na trůnu. **K převzetí vlády dochází na konci, nikoliv na začátku závěrečného období žně** (Zj 20:4). Kdyby šlo o zástupce lidí, jejichž osud závisí na posvěcení Božího jména

(modlitba Otčenáš), pak by to byl střet zájmů. Spíše to vypadá, že 24 starších zastupuje bytosti (anděly) z prvních nebes a číslo 24 symbolizuje v prvních nebesích číslo organizační úplnosti, jako na zemi číslo 12 v Božím lidu. Už jsme to vysvětlovali ve studii "Zjevení kap. 4 Očištěná Boží vláda" na našich www stránkách.

2. Spojení "učinil jsi **je** / **z nich**" dává v souvislosti s předchozím veršem logičtější smysl. Znamenalo by to, že během panování uprostřed nepřátel se Ježíšovi podařilo vychovat z některých svých služebníků jedince, schopné vládnout Božím jménem na zemi, až skončí tento věk. Tito Ježíšovi služebníci usednou na trůny, protože jim bude svěřen soud (Zj 20:4). To je pro 24 starších v nebi pádný důvod, proč uznávají právo Beránka na otevření zapečetěného svitku. Nemají žádný střet zájmů, protože nejde o ně osobně, ale o posouzení činnosti toho, jenž sedí na trůnu a Beránka, na základě objektivních skutečností.

Z dosud řečeného vyplývá, že argumenty dávají za pravdu spíše překladům druhé varianty. **Správné určení totožnosti 24 starších** je důležité mimo jiné i proto, že **může ovlivnit i určení časového zařazení předání svitku. Čeká-li 24 starších, až se ukáže, zda se Beránkovi podaří vychovat pro vládu v Božím království lidi ze všech národů, kmenů, ras a jazyků, nemůže dojít k předání zapečetěného svitku Beránkovi dříve, než se tak stane.** Musí být naplněn smysl smlouvy, kterou Ježíš uzavřel se svými následovníky (L 22:20,29). A to se již stalo.

Počátek porodních bolestí, o pleveli mezi pšenící a jezdcí prvních čtyř pečetí.

Převzetí zapečetěného svitku Beránkem je zároveň začátek období sedmi pečetí. Mohou být vodítkem pro určení období sedmi pečetí události a důsledky, které na zemi již nastaly? Když Ježíš odpovídal učedníkům na otázku, jaké bude znamení jeho příchodu a konec tohoto věku, popsal události, které označil jako počátek porodních bolestí. Řekl: "*Budete slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno musí nastat, ale to ještě není konec. Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech. Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.*" (Mt 24:6-8) Ve dvacátém století byly dvě světové války, v nichž válčily doslova národ proti národu, království proti království. Po první válce následovala španělská chřipka, která zabila víc lidí, než samotná válka a období mezi oběma válkami se vyznačovalo rozvojem kapitalistického ekonomického řádu využívajícím ve velkém měřítku námezdní pracovní sílu. Kapitalistický hospodářský systém způsobuje hospodářské krize, při nichž dochází k nespravedlivému přerozdělování bohatství a nedostatku jídla a dalších potřeb nezbytných k životu. Lidé dostávají často za svou práci jen malou mzdu, která často nestačí ani na dostatek jídla pro rodinu. Od konce II. světové války se válčí lokálně prakticky nepřetržitě v různých částech světa a hospodářské krize, hladomory, zemětřesení a jiné velké přírodní katastrofy jsou také stále častější. **Tohle všechno nazval Ježíš počátkem porodních bolestí.** Co to znamená? A souvisí to nějak se scénářem popsaným po otevření prvních čtyř pečetí?

Porod je pro ženu završení období těhotenství (tj. od početí až do narození dítěte). Porod je krátké, ale na prožitky, včetně bolestí, velmi intenzivní období vrcholící narozením dítěte. Když všechno probíhá normálně, začíná se blížící porod ohlašovat porodními bolestmi, které se vracejí ve stále kratších intervalech. Je to pro ženu nepříjemné období, které trvá různě, od několika desítek minut až do několika hodin, ale je to poslední fáze před samotným porodem. V porovnání s dobou celého těhotenství jsou porodní bolesti a porod krátkým, ale velice intenzivním obdobím. Použijeme-li Ježíšův způsob popisu věcí podobenstvím, pak **k početí**

došlo uzavřením nové smlouvy s Ježíšem s jeho učedníky, která musela být posvěcena Ježíšovou krví (J 16:20,21; Žd 8:3; 10:11-19). Smyslem smlouvy je totiž vznik, doslova narození nové, Boží vlády (Zj 5:9,10). Počátkem porodních bolestí jsou události popsané Ježíšem, události, po nichž bude následovat **narození dítěte, což bude událost srovnatelná s Ježíšovým působením na zemi a s jeho odchodem. Příchod dvou svědků**, jejich svědectví trávající tři a půl roku a veřejná poprava (tentokrát v celosvětovém přímém přenosu 11:9) a následné vzkříšení **je počátek narození nového Božího lidu**. Ještě, než oba svědkové budou zabiti, uzavřou se svými následovníky novou smlouvu, jako uzavřel Ježíš novou smlouvu se svými učedníky těsně před svým zatčením a popravou. To je výsledek těhotenství, jehož početí se odehrálo před téměř dvěma tisíci lety.

Od 1. sv. války prožívá svět (včetně křesťanských národů) události v intenzitě a rozsahu mnohem větším než kdykoliv v minulosti. To, co dříve trvalo mnoho generací, dnes probíhá mnohem rychleji a v celosvětovém měřítku. Je to začátek porodních bolestí?

Z Ježíšových slov se dá odvodit, že počátek porodních bolestí se odehrává ve velkém rozsahu (*"Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech."*). **1. světovou válkou začíná věk celosvětových událostí**. Bohužel jde zejména o války, ekonomické krize, hladomory a velké množství přírodních katastrof. Pro porovnání rychlosti dosahování cílů v minulosti a v současnosti, počínaje 1. sv. válkou, porovnejme, jak dlouho trvalo naplnění Ježíšova příkazu: *"Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal..."* (Mt 28:19,20) a jak dlouho trvá prosazení určité ideje dnes. Ježíšovým následovníkům trvalo téměř 1900 let, než se jim podařilo rozšířit evangelium do všech částí světa, zatímco rozšíření současných ideologií, objevů a jejich důsledků netrvá mnohdy ani jednu generaci. Příkladem může být vznik nových forem vlád a jejich šíření. Například západních demokratických vlád, komunistický systém založený na diktatuře proletariátu a zrušení soukromého vlastnictví. V poslední době jsme svědky pokusu o vytvoření prvního, skutečně nadnárodního státu jmenujícího se Evropská unie. To je opět nový model, vyznačující se společnou vládou závaznou pro všechny státy, které tento typ vlády přijaly, podřídily se jí a předaly jí většinu svých důležitých pravomocí, které dosud vyjadřovaly jejich národní suverenitu. Všechny uvedené typy vlád a ideologií se rozšířily a některé (komunistický systém) i zanikly během jediného století, zatímco předchozí formy vlád, většinou monarchie, založené na moci šlechty existovaly prakticky v nezměněné podobě až do 18 století.

Jiným příkladem rychlého, celosvětového šíření a vlivu je propaganda, móda, nebo reklama. Dvacáté století zažilo i první světovou ekonomickou krizi. Krach na New Yorkské burze v roce 1929 způsobil hospodářskou krizi prakticky na všech kontinentech. Podobná situace se opakovala v roce 2008. **Celosvětovost a rychlost všech důležitých událostí je novou situací, novou kvalitou, která činí z naší doby jedinečnou, dosud nepoznanou etapu vývoje lidstva**. V minulosti se národy mohly vyvíjet mnohem samostatněji než dnes. Původ této situace hledejme v nástupu věku světovládnych velmocí, který má počátek v Babylónu, jak králi Nebúkadnesarovi bylo ukázáno ve snu (Da 2. kapitola, zejména verše 37,38). Ale tehdy žádná velmoc neměla prostředky k ovládnutí celého světa. A řada národů, kmenů a jazyků stále existovala mimo dosah a vliv velmocí. Změna nastala až rozvojem techniky, v první řadě dopravních prostředků. Ve 20. století se začaly rychle rozvíjet i média a telekomunikační technologie. Zvětšila se rychlost a dosažitelnost všech informací i míst z jakéhokoliv místa na zemi. Současné technologie v rukou velmocí umožňují stále dokonalejší kontrolu nad ovládaným územím a jeho obyvatelstvem. Až s pomocí moderních

technologií je možné uskutečnit sen všech světových velmocí. Sen o opravdové vládě nad celým světem.

Už víme, že Ježíšův popis porodních bolestí ukazuje na velký rozsah popisovaných událostí. Ukázali jsme si, že celosvětový dosah a rychlost šíření ideologií a jejich důsledků na většinu lidstva jsou jedinečným znakem naší doby a je logické, že až dnes je možné splnění některých Ježíšových a dalších biblických proroctví a i Ježíšových podobenství. Ve světle těchto skutečností je důležité si všimnout, zda to, či ono biblické proroctví, nebo Ježíšovo podobenství ukazuje na celosvětový rozsah prorockého obrazu. Jedno z takových podobenství je o pleveli mezi pšenicí. Ježíš v podobenství popisuje, že Boží lid (synové království) vyrůstá jako pšenice na poli společně s plevelem, kterým jsou synové toho zlého a který zasel ďábel. Ježíš toto podobenství učedníkům vysvětlil. Jeho důležitost podtrhuje závěrečnou výzvu: "*Kdo má uši, slyš!*". **Polem označil Ježíš celý svět.** Podobenství popisuje celosvětový proces končící žní, během níž budou sklizeny výsledky popisovaného vývoje. Všechna tři místa: Ježíšův popis událostí označených jako porodní bolesti, podobenství o pleveli mezi pšenicí a Janovo Zjevení, včetně období sedmi pečetí popisují vývoj Božího lidu v celosvětovém měřítku. Porod i žeň jsou završením a výsledkem dvou životně důležitých procesů, jejichž výsledek je velmi důležitý pro další existenci každé společnosti, kmene, národa, jazyka a rasy. Výsledkem pečetí je výběr a označení Bohem vyvolených jedinců = Duchovní Izrael označený číslicí 144000. Druhým výsledkem období pečetí je velký zástup křesťanů, kteří zachovali víru v záchranu skrze Ježíše a jeho výkupní obět' (Zj 7:14) během velkého soužení.

Ve starozákonních příbězích je obvyklé, že Boží soudy a tresty Božího lidu, probíhají během jedné generace. **Jestli účelem událostí probíhajících během období sedmi pečetí je výběr a označení jedinců budoucí (Zj 7:3-8; 20:4) vlády Božího království, mělo by se to odehrát zase během jedné generace.** I Ježíš říká, že události spojené s příchodem Syna člověka se stanou během jedné generace a její délka je stanovena v Bibli na 70 až 80 let (Ž 90:10). Není však úplně jasné, co můžeme považovat za začátek závěru. Od začátku I. sv. války uplynulo již 100 let. A na jejím konci byl svět úplně jiný než na jejím začátku. II. sv. válka už je pokračováním toho, co začalo s válkou první. Objevují se nejen nové zbraně, umožňující boj rozšířit na velké vzdálenosti, ale probíhá stále otevřenější odklon od křesťanské víry, odklon od biblických hodnot, které jsou během následujících 70 let nahrazovány hodnotami převrácenými.

Podívejme se konečně, zda apokalyptičtí čtyři jezdcí jsou jiným vyjádřením Ježíšova popisu porodních bolestí a jestli s tím vším nějak souvisí Ježíšovo podobenství o pleveli mezi pšenicí? Mají porodní bolesti něco společného s obdobím jezdců? Mají! Texty Mt 24:7,8; a Zj 6:8; popisují stejné události a jevy: války a hladomor. Nezmiňují sice shodně všechny jevy, například zemětřesení není spojované přímo s jezdcí a divoká zvířata nejmenuje Ježíš mezi znaky porodních bolestí. Rozdíl v jednom bodě nemusí v tomto případě vyvracet předpoklad, že porodní bolesti a období pečetí jsou totéž. Shoda pohrom způsobených jezdcí s Božími starozákonními tresty ukazuje na výchovný význam zkušeností, které křesťané v tomto období zažívají. Nejde sice o přímý Boží zásah, ale tím, že nechává jezdcí uskutečnit jejich záměry, dosahuje dozrání synů království i synů toho zlého natolik, že je vše připravené pro soud Božího lidu, následně celého lidstva, dokončit žeň a ujmout se kralování v Božím království. Porodní bolesti v Ježíšem popisovaném scénáři jsou také logickým vyústěním předchozího vývoje, který je přirovnán k těhotenství, na jehož konci vyjde narození nového člověka. To je další argument. Nejde ještě o samotný porod, ale ten na porodní bolesti bezprostředně navazuje. Období sedmi pečetí také předchází narození dítěte popsáné ve 12 kap. Zjevení. Ale to se narodí během polnic, které se podobou a charakterem pohrom od

událostí pečeti podstatně liší. Události polnic se v ničem nepodobají popisu porodních bolestí. Zároveň, ale období polnic, během nichž se narodí očekávané dítě, přímo vychází z pečeti, stejně jako porodní bolesti vedou k porodu. Můžeme tak s poměrně velkou jistotou tvrdit, že **Ježíšem popsaný počátek porodních bolestí a popsané důsledky působení apokalyptických jezdců v pečetích jsou různými popisy téhož období, nebo se alespoň částečně prolínají.** Zvláště když si uvědomíme, že Ježíš spojuje porodní bolesti s jeho očekávaným příchodem (Mt 24:3). Nemělo by smysl, aby jim říkal události a znamení z průběhu celého dvoutisíciletého vývoje Božího lidu, naopak logicky lze předpokládat, že popíše události nebo znamení bezprostředně související s jeho příchodem. A to jsou především prorocké obrazy událostí popsané ve Zjevení.

Uvědomme si ještě jedno hledisko. Celá staletí trvající cesta křesťanských národů má stanovený cíl. Ježíš ho vyslovil v L 22:29,30; Říká se v něm, že Ježíš udělil učedníkům království, které udělil jeho Otec jemu, a budou soudit 12 kmenů Izraele. Splnění tohoto cíle přesvědčilo dvacet čtyři starců, že Beránek (Duchovní Ježíš Kristus) je hoden převzít zapečetěný svitek a zahájit závěrečnou část křesťanského věku. O té mluví Ježíš v podobenství o pleveli mezi pšenicí. Říká, že Boží království (synové království se budou vyvíjet spolu se syny toho zlého) dozraje jako obilí na poli a na závěr přijde žeň. Počátek porodních bolestí, apokalyptičtí jezdcí a žeň mají stejné vyústění v příchodu Božího království. Počátek porodních bolestí a období pečeti jsou i završováním vývoje Božího lidu. Proto během pečeti dojde k označení Boží pečeti 144 000 vybraných jedinců z Božího lidu a ke vzniku "*velkého zástupu*". Zkoušky, jimiž projde Boží lid, během tohoto období, už budou stačit na schválení a očištění těch, kteří obstojí.

Jsme v období pečeti, co to znamená?

První informací, která nám pomáhá alespoň přibližně určit, kdy k přijetí svitku nemohlo dojít je samotný text nové písně: "*Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeť, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.*" (Zj 5:9,10) Beránek, Ježíš přijímá zapečetěný svitek až po tom, co se mu podařilo vychovat pro účast na Boží vládě lidi z celého světa (*lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras*). Připomíná to Ježíšova podobenství o pšenici a plevelu na poli. Zejména v textech Mt 13:24-30; Mk 4:26-29; **V nich je popsán vývoj ve světě, v němž budou spolu růst Boží synové a synové toho zlého až dospěje (dozraje) do cíle (do žně).** Už víme, že podle nové písně i výsledného shrnutí v šesté pečeti je cílem křesťanského věku a Ježíšovy smlouvy a oběti vychovat dostatečný počet jedinců s odpovídajícími předpoklady pro účast v Boží vládě. O tom jsou obě Boží smlouvy (2Moj 19:20; L 22:28-30). Kristova smlouva navíc rozšířila okruh možných adeptů na lidi ze všech ras, národů, kmenů a jazyků (Mt 28:19,20; L 22:17-20; 28-30; 1K 11:23-26; Zj 20:4). Výchova je dlouhodobý proces a její cíl nemohl být realizován hned na začátku, ani v raném středověku. Vlastně k tomu mohlo dojít, až když křesťanští misionáři mohli běžně cestovat po celém světě. Teprve rozmach mořeplavby v období koloniálních velmocí umožňuje šířit křesťanské poselství ve větší míře všude po světě ke všem národům, kmenům rasám a jazykům. Taková misionářská činnost mohla přinést očekávané ovoce až po určité době. Největší rozmach křesťanské misionářské činnosti byl asi ve druhé polovině 19. století. Dříve proto asi k převzetí zapečetěného svitku a uznání Beránkova práva jej přijmout, nedošlo.

Shrneme-li, k čemu jsme zatím dospěli, můžeme říct, že jsme poprvé ve známé historii lidstva propojení pomocí techniky a ekonomiky s celým světem a tak kázání evangelia, všechny velké události, války, přírodní katastrofy a hospodářské krize, informace, ideje a ideologie se

mohou snadno a rychle šířit a ovlivňovat celé lidstvo najednou. **Vývojové změny mohou proběhnout prakticky současně po celé zemi, během jedné generace.** Může se završit i vývoj Božího království přesně jak řekl Ježíš. To v minulosti nebylo jednoduše proveditelné. Víme, že události počátku porodních bolestí a události způsobené apokalyptickými jezdci jsou prakticky totožné, nebo velmi podobné a zasahují čtvrtinu země. Za začátek novodobé éry můžeme považovat I. sv. válku. Obě světové války vyvolaly velké změny po celém světě. Tradiční hodnoty jako víra, rodina, morálka a mravnost jsou postupně vytlačované jinými hodnotami, které se šíří světem velmi rychle zejména prostřednictvím televize, kinematografie a internetu.

K otevírání pečeti dochází v nebi. Neviditelně pro naše smysly. Ale důsledky prvních čtyř pečeti se projevují na zemi velmi razantně. Meč, hlad, mor a živelné katastrofy jsou pohromy, které dopadly na Boží lid už mnohokrát před křesťanským věkem a i během něho. Jeden rozdíl proti minulosti je celosvětovost probíhajících velkých událostí. Jiný **důležitý rozdíl** oproti starozákonnímu věku **je v právním rámci, ve kterém jsou pečeti otevírané a obsah svitku realizován.** V Mojžíšově zákoně jsou války, hlad, mor a dravé šelmy tresty Božího lidu za neposlušnost zákona, jeho příkázání. To v křesťanské smlouvě není zahrnuto. Naopak, Ježíšovo podobenství popsané v Mk 4:26-29; ukazuje na to, že Boží království se bude vyvíjet za jiných podmínek.: " *Dále řekl: "S královstvím Božím je to tak, jako když člověk vhodí semeno do země; ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzhází a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas a nakonec zralé obilí v klasu. A když úroda dozraje, hned hospodář pošle srp, protože nastala žeň.* " " Ježíš zde popisuje vývoj Božího království jako něco, co roste samo jako v přírodě, bez hospodářova zásahu, až do žně. Na křesťanský Boží lid se ve smlouvě nevztahuje litera zákona. Ježíš to vysvětluje v L 16:16,17: " *Zákon a Proroci až do Jana; od té chvíle se zvěstuje Boží království a každý si do něho vnucuje vstup. Spíše pomine nebe a země, než aby padla jediná čárka Zákona.* " Neprotiřečí si Ježíš v těchto dvou výrocih? Ne. Popisuje rozdíl mezi právním postavením Božího království založeného na základě Mojžíšovy smlouvy a Božím královstvím založeném na základě Kristovy smlouvy. Boží království založené na Kristově smlouvě je přístupné každému, bez přijetí závazku dodržovat Mojžíšův zákon a nevztahují se na něj ani tresty popsané v Mojžíšově smlouvě. Naděje každého křesťana je v zachování víry, že bude zachráněn nikoliv na základě dodržování litery zákona, ale milostí, kterou umožňuje Ježíšova výkupní oběť. **Apokalyptičtí jezdci nemohou být konečným nástrojem Božího soudu. Jsou vůdčími inspirátory a iniciátory závěrečného vývoje, jehož počátek byl už u zrodu Kristovy smlouvy (Mt 26:20-25; 2Te 2:1-12). Války, hlad, mor a přírodní pohromy (dravá zvíř) způsobené činností jezdců nejsou zde tresty podle Mojžíšova zákona, ale důsledky uplatňování moci, spravedlnosti a moudrosti bez lásky.** Kdo má uši k slyšení, slyš! Za většinou současných pohrom je činnost křesťanských národů, jejich vlád a bohatých mocných s tichým nebo veřejným požehnáním některých křesťanských duchovních autorit. **Jezdci jen odkrývají to, co bylo do té doby skryto.** Poměry, které vyvolávají, přitom vypadají a působí stejně jako tresty podle Mojžíšovy smlouvy. Zde se naplňují Ježíšova slova " *Spíše pomine nebe a země, než aby padla jediná čárka Zákona.* ". Mojžíšův zákon je psaným Božím zákonem, který je obsažen i v našem svědomí (Ř 2:14-16): " *Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají. Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí. Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.* " Období prvních čtyř pečeti je logickým vyústěním vývoje křesťanských národů, v němž jezdci spouštějí dosud skryté důsledky působení synů toho zlého, kteří jsou součástí Božího lidu a rostou spolu (Mt 13 kap.). A je i vyústěním chyb křesťanů a církví, jichž se dopustily.

Už víme, že účelem období sedmi pečetí je v první řadě výběr a zapečetění vybraných Božích služebníků (symbolicky označených číslicí 144000). **K tomu, ale dojde až po kosmické katastrofě šesté pečetě. Do té doby může být otevřeno maximálně pět pečetí.**

Podívejme se podrobněji na první čtyři z nich, na čtyři jezdce. **Jezdci na koni představují lidské společenství vedené, ovládané vůdcem, autoritou, která určuje chování a jednání celé skupiny. Dává jí cíle [1].** Může jít o církev, ale i o jinou skupinu, která vznikla v Božím lidu. Například může jít o mocné bankéře, obchodníky, armádu, necírkevní i církevní vládnoucí autority a další. V dnešní době je určující pro vývoj na zemi tzv. západní civilizace. V mnoha ohledech. Většina zemí reprezentujících západní civilizaci jsou země s prastarou křesťanskou tradicí. Naprostá většina všeho, co vzniklo za posledních tři sta let, i to, co s křesťanskými hodnotami a vírou nemá nic společného, ale vzniklo v křesťanském prostředí, je výsledek vývoje, který popsal Ježíš v podobenstvích o pleveli v pšenici. Apokalyptičtí jezdci na koni se objevují po otevření prvních čtyř pečetí jako následek dlouhého vývoje Božího lidu, křesťanů i Mojžíšova lidu, jehož smlouva s Bohem nebyla Ježíšem zrušena, ale naplněna (Mt 5:17; Zj 11:19). Objevují se po uznání svatosti Boží vlády v prvních nebesích a uznání Beránkova práva na přijetí svítka (Zj 5:8,10) čtyřmi bytostmi, čtyřiaadvaceti staršími a většinou andělů (srovnej Zj 5:11,12 a 6:11,12). **Apokalyptičtí jezdci (vůdci) v Božím lidu přinášejí svými idejemi, cíli a skutky, s nimiž přichází, smrt ve válkách, hladem, morem a dravými šelmami.** Ne však všichni.

Jezdec na bílém koni má luk, aby dobýval. **Ve srovnání s dalšími třemi jezdci není s tímto jezdcelem jednoznačně spojováno nic zlého, jako je smrt, hlad nebo nemoce.** Už jsme dříve vysvětlovali, že **bílá barva je v Bibli barvou svatosti (ve smyslu morálním i právním) a lásky.** V devatenácté kapitole Zjevení se bílý kůň objevuje znovu, tentokrát však jednoznačně na něm jede vítěz "Slovo Boží", ten "Věrný a Pravý", spravedlivě soudí a bojuje a za ním jedou nebeská vojska na bílých koních. Bible si neprotiřečí. Proto nesouhlasíme s výkladem, který říká, že jezdec na bílém koni v první pečetě je satan, který se vydává za světlohoše a zastánce spravedlnosti. Jezdec má jako zbraň luk, to znamená, že dobývá slovem, kterým zasahuje srdce lidí. Ap. Pavel uvádí mezi duchovní zbroj štít víry, který má chránit před ohnivými střelami toho zlého. Ale stejně může být člověk zasažen jako šípem i slovem evangelia. Není příliš známo, že od konce 19 století probíhá i poměrně rozsáhlá křesťanská misionářská činnost v mnoha částech světa. Podílil se na ní různou měrou více církví a křesťanských společností. Jezdec na bílém koni je pravděpodobně představitelem synů království (mají lásku jedni k druhým a jsou očištěni od hříchu Kristovou obětí). Je představitelem poselství evangelia, poselství lásky a naděje.

Jezdec na rudém koni přináší skutečnou válku. A lidé se navzájem zabíjejí ve velkém rozsahu, protože ten jezdec má moc odejmout zemi mír. Nejde o jeden stát, ale o zem jako takovou. Uvědomme si, že Zjevení je určeno především křesťanům a křesťanství se rozšířilo na všechny kontinenty. Zemí proto nemůže být myšleno jen jedno království, stát, národ, kontinent. Obě světové války 20 století vyvolaly a vedly především křesťanské národy. Vojenskou a ekonomickou moc, kterou křesťanské velmoci získaly, zneužily v nespravedlivých válkách, neboť jí využily bez lásky, kterou mají křesťané mít. A je možné, že velkou válku ještě vyvolají.

Jezdec na černém koni přináší málo obživy za vykonanou práci. Váhy mohou symbolizovat spravedlnost, ale v tomto případě jde o spravedlnost bez lásky, neboť přináší hlad a nedostatek na jedné straně, blahobyt a zábavu na straně druhé. Evropa zažila hladomory především v minulosti, ale hlad a nedostatek byl i po obou světových válkách, protože

důsledkem války je vždy zničená ekonomika a zemědělství na území, kde se válčilo. V současnosti můžeme pozorovat nový jev. Lidé ve většině vyspělejších zemí sice netrpí opravdovým hladem, ale mzda mnohých z nich je doslova odměřovaná tak, že si nemohou dovolit plnohodnotné a kvalitní potraviny, takže ze zdravotního hlediska trpí chronickou podvýživou, nedostatkem důležitých vitamínů, minerálů, bílkovin a dalších látek i když mají mnozí nadváhu. Jejich imunitní systém je oslaben podobně, jako kdyby trpěli dlouhodobě hladem. Zároveň, ale mají dostatek prostředků pro lacinou zábavu, dostatek alkoholu a lahůdek. Váhy proto mohou symbolizovat systém přerozdělování výsledků práce (mluví se o mzdě), který je víc než spravedlivý, je bezcitný. Přináší hlad pro mnohé. Ať už doslovný nebo ten lékařsky popsáný. Protože většina lidí si nemůže za svou mzdu dovolit dostatek jídla, nebo dostatečně kvalitního jídla. **Jezdec na černém koni může proto představovat vůdce, kteří byli u zrodu kapitalistického západního systému, ovládaného bankéři a založeného na ekonomických pravidlech, v nichž podstatnou roli má cena pracovní síly (to je současná hodnota člověka i když se to nahlas přímo neříká) vyjádřená mzdou za sjednanou práci. Tento systém vede ke zneužívání a ožebračování chudších, bohatšími.** Zde se uplatňuje přírodní zákon silnějšího, který požívá ty slabší. Nejviditelnější je to v zemích s levnou pracovní silou. Banky drží většinu finančních prostředků západních států. Hospodářské krize vzniklé během rozvoje kapitalismu způsobily mnoho hladu a utrpení na celém světě. Nejen ve 20. století, ale svými negativními důsledky způsobuje chování nadnárodních kapitalistických společností a bank války a hladomor prakticky neustále v mnoha částech světa. Uplatnění spravedlnosti bez lásky vede nakonec k nespravedlnosti, která přináší pro mnohé hlad.

Jezdec na plavém koni přináší smrt nemocemi. Oslabená imunita většiny lidí, kteří si to často vůbec neuvědomují, se může stát snadno překonatelnou překážkou, pro původce nemocí. Ale jezdec na koni není přírodní úkaz. Jezdec na koni představuje organizovanou činnost určité skupiny lidí. V tomto případě je důsledkem organizované činnosti mor a další nemoci. A během 20. st. proběhly i ve vyspělých zemích pandemické epidemie. Vzpomeňme si na tzv. španělskou nebo kanadskou chřipku. První z nich mohla být následkem strádání lidí a velké koncentrace nemocných jedinců v armádách. Jejich rychlé přemísťování urychlilo šíření nemoci. Ale to není jediné nebezpečí. Dnes ve věku moderní medicíny se můžeme nechat očkovat proti skoro všem nemocem, takže se zdá, že epidemické nebo dokonce pandemické pohromy nám nemohou příliš hrozit. Bohužel není zcela nemožné, aby nedošlo **ke zneužití vědeckých poznatků k vývoji** a použití tzv. biologických zbraní, což není nic menšího než vývoj prudce nebezpečných virů a bakterií, které mohou způsobit smrt obrovského množství lidí na velkém území. Není ani vyloučeno, že může dojít ke kontrolovanému šíření zhoubných nemocí prostřednictvím očkování nebo jinými prostředky, které mají zdánlivě sloužit k ochraně našeho zdraví. Propaganda tomu říká konspirační teorie, ale zkušenost se zneužitím všech objevů, které měly v první řadě sloužit k prospěchu člověka je bohužel příliš silná. Moudrost a poznání, které člověk získává je bez lásky zneužito proti ostatním lidem. Není to totiž moudrost pocházející od Boha, ale moudrost živočišná, ďábelská (Jk 3:15).

K čemu jsme dospěli? Podle probíhajících událostí, přibližně od I. sv. války žijeme v etapě, která je počátkem porodních bolestí a v období čtyř jezdců, které je završením křesťanského věku. Války, hlad, mor a dravé šelmy nejsou Božím trestem, jak by se mohl někdo domnívat, protože tresty byly stanovené v Mojžíšově zákoně, který se na křesťanský lid nevztahuje. Jezdci čtyř pečeti otevírají dosud skryté ovoce vývoje křesťanského Božího lidu (Iz 3:10). Jezdce na koni berme podobně jako ducha, kterého nechal Bůh, aby se stal falešným duchem v ústech falešných proroků (1Kr 22:20-23) a uskutečnil tak Boží záměr. Jezdci způsobí, nebo

urychlí dozrání plodů dlouhého vývoje a splní jeho cíl bez ohledu na to, jestli je jejich motivace dobrá nebo ne. Ovoce působení synů království i ovoce působení synů toho zlého. Můžeme pozorovat výsledky působení čtyř jezdců reprezentované různými autoritami vzešlými v křesťanských zemích. Největší důsledek ZEJMÉNA! Válečnické, hladomorů a živelných katastrof je změna v myšlení lidí a posun v hodnotách, na nichž staví společnost. A to zejména v křesťanských zemích. Historici říkají, že I. sv. válka změnila svět tak, že na jejím konci byl svět úplně jiný, než před ní. Můžeme pozorovat náhlý, velký odklon od tradičních církví a víry, který je nahrazován nejčastěji ateismem. V poslední době se nejvíce šíří jiné duchovní směry, pocházející z pohanských kultur. Jsou to zejména prvky Budhismu a šamanských prvků převzatých v poslední době z Jihoamerických deštných pralesů. Ale mění se i postavení tradiční rodiny ve společnosti a pojetí morálky. Tento proces se zrychluje. Období čtyř jezdců probíhá velmi intenzivně. Generace, která zažila obě světové války, zažila i důsledky války, kapitalistického hospodářského rozdělování mzdy za práci. Těmi důsledky byly smrtící epidemie, hospodářské krize a hlad i v zemích hospodářsky bohatých. Po 70 letech od konce I. sv. války se rozpadl mocenský blok, který pronásledoval křesťany a nahradil Boha ateismem. Nyní žijeme ve většině křesťanských zemí Evropy téměř 70 let bez válek. Zažíváme už výsledky působení jezdců prvních čtyř pečetí? Máme počátek porodních bolestí popsaných Ježíšem už za sebou? Na první otázku můžeme s poměrně velkou jistotou odpovědět **ano**. Totéž se dá odpovědět i na druhou otázku, protože po pečetích přichází polnice, během nichž se narodí očekávané dítě. Během polnic už nelze hovořit o počátku porodních bolestí. Co následuje?

Pátá pečeť

Děj Páté pečete se odehrává opět v nebi. Skrytě našim očím. Duše těch, co byli zabiti pro Boží slovo a svědectví Ježíšovo, kterého se drželi, zvolali mocným hlasem, kdy už dojde k soudu potrestání za jejich krev těch, co bydlí na zemi. Jak si máme vysvětlit, že duše zabitých mohou volat? Možná stejně jako Boží výrok ke Kainovi: " *Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země.* " (1Moj 4:10). Žalm 9:13 zase říká: " *Za prolitou krev k odpovědnosti volá, pamatuje na ni, na úpění ponižených nezapomněl.* " **Pozor, důležité! Boží soud za nevinně prolitou krev se vztahuje na celé lidstvo. Bůh má smlouvu s celým lidstvem, skrze Noa (1Moj 9:5,6,9,10,12-16). Jejím znamením je duha.** " *A krev, která vás oživuje, budu vyhledávat. Budu za ni volat k odpovědnosti každé zvíře i člověka; za život člověka budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra. Kdo prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť člověka Bůh učinil, aby byl obrazem Božím.... Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytčím i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře.... Dále Bůh řekl: "Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. **Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenou se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.** " "* Duše nespravedlivě zabitých Božích služebníků se mohou dovolávat a také se dovolávají spravedlivého soudu a potrestání vrahů. Rozeberme si všechna slova a činy, které jsou v páté pečetě popsané.

" *Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali. A křičeli velikým hlasem: "Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?" "* (Zj 6:9,10) Ti, kdo byli zabiti pro slovo Boží a svědectví Ježíšovi (Zj 1:2,9; 12:17; 20:4), které vydali, se ptají (ať skutečně nebo symbolicky) po soudu a trestu. Oprávněnost jejich otázky zdůrazňuje to, že volali velikým hlasem. To znamená, že

jejich hlas má velkou sílu. Nikoliv jen doslovně, ale zejména právní. Jejich otázka není projevem netrpělivosti nebo neúcty k Bohu, protože ho oslovují Svatý a Pravý. Ptají se, aby znali důvod dlouhého čekání na soud.

" *Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spoluslužebníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.* " (Zj 6:11). Až když je zřejmé, že smrt Božích služebníků je do nebe volajícím zločinem, jsou zabití Boží služebníci zproštěni satanových žalob a dostávají čisté bílé roucho. Opět to ukazuje na důležitost právního vyřešení sporu mezi Bohem a satanem. Svědčí i o velkém významu svědectví a víry zabitých učedníků. " *Kdo přijal jeho svědectví, zpečetil, že Bůh je pravdivý.* " (J 3:33) Události, které se dějí během čtyř pečeti, nejspíš přispěly k jejich očištění. Je známo, že lidé se v mimořádných událostech chovají takoví, jací opravdu jsou. Ukázalo se, že moc (jezdec na rudém koni), spravedlnost (jezdec s váhami na černém koni) a moudrost (jezdec na plavém koni) uplatněné bez lásky (jezdec na bílém koni) přináší člověku nakonec pohromy a zkázu (jedině za jezdcem na bílém koni není smrt).

Pátá pečeť oznamuje očištění zabitých Božích služebníků od satanových žalob, podobně jako byl očištěn velekněz Jošua (Za 3:1-5). Boží služebníci, kteří zemřeli mučednickou smrtí ve službě Bohu, nebyli do té doby zproštěni satanových žalob (Zj 12:10). Až nyní, když vychází postupně na světlo, co bylo dosud skryto, dobré i zlé jsou první z lidí očištěni. Jezdci způsobili, že satan zase prohrál důležitou část sporu v nebi.

Po obou světových válkách prochází křesťanské národy obdobím bez válek (mezi sebou), které trvalo až do 90 let minulého století, než ho přerušila válka v zemích bývalé Jugoslávie. Šlo o válku lokální. Velký střet vyvolaný křesťanskými národy se nekonal už téměř 70 let (v r. 2015 uplyne 70 let od konce II. sv. války). Bezbřehá pýcha autorit křesťanské civilizace narostla do nebes. Projevuje se ve všech úmyslech, které se ukazují v činech a rozhodnutích vlád a všech autorit, které je mohou ovlivnit. Projevuje se i na filozofii tzv. západní společnosti, zahleděné do sebe.

Šestá pečeť

" *A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fík zmítaný vichrem shazuje své pozdní plody, nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě.* " (Zj 6:12-14)

Přestože někteří komentátoři a vykladači tohoto textu tvrdí, že zde popsane události jsou pouze symbolické, nikoliv doslovné, hebrejští proroci popisují shodné události na tolika místech, že nemůže jít jen o symbolický obraz.

" *Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni přehali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, a volali k horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!" Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?* " (Zj 6:15-17) Panika, která padne na všechny, mocné i otroky, bohaté i chudé je konkrétní. Dokonce tak konkrétní, že katastrofu, přicházející z vesmíru přičítají Božimu a Beránkovu hněvu. Dnešní církve většinou nic podobného veřejně nehlasají. Jak lidé všech ras, kultur a náboženství shodně po celé zemi dojdou k jednomu závěru? Je pravděpodobné, že před samotnou událostí, dojde k oznámení o přicházejícím Božím a Beránkově hněvu. Nebo budou křesťané schopni, jako jediní podat věrohodné a srozumitelné

vysvětlení události. Vzpomeňme si, jak jsou lidé vnímaví vůči zprávám ohlašujícím nějakou velkou událost. Například výklady mayského kalendáře byly mnoha lidmi brány velice vážně, i když se nakonec na jeho správném znění lidé neshodli. Izajáš 2:10-23 popisuje událost, která nažene lidem strach a vyvolá paniku tak, že se budou ze strachu před Bohem JHVH schovávat do skalních rozsedlin a strží. Izajáš píše, že Bůh povstane, aby zemi nahnal strach a všechnu pýchu a povýšenost člověka ponížil. Bez rozdílu na postavení. Lidé spoléhající jen na sebe se mají poučit a opět získat bázeň Boží. Můžeme být rádi a vděční Bohu, že nás na tuto událost dopředu připravuje, abychom mohli v těžké situaci obstát.

Můžeme proto očekávat, že pozornost lidstva bude znovu obrácena ke křesťanskému poselství ještě před samotnou katastrofou. Od druhé poloviny 19 století podobné oživení v kazatelské a misionářské činnosti už nastalo vícekrát. Většinou přicházely tyto iniciativy z amerického kontinentu, kde byly pro volné šíření nových biblických poznatků lepší podmínky. Situace se od té doby změnila. Nová iniciativa může přijít naopak z Evropy, protože sílí potřeba a očekávání nového impulsu v evropských křesťanských zemích. Zjevný nárůst pýchy, domýšlivosti a povýšenosti vládců i mnoha lidí, opojených technickými vymoženostmi, které dali do rukou lidstva dříve netušenou moc, nemůže věčně zůstat bez následků. Není vyloučeno, že se takového impulsu v brzké době dočkáme.

Proč máme očekávat nějaký impuls z křesťanského prostředí? Protože Bůh je spravedlivý a zároveň milosrdný. Nečiní nic, aniž by to oznámil svým služebníkům, prorokům (Am 3:7). A to učinil v knize Zjevení. Písmo slouží mimo jiné k tomu, abychom byli schopni posoudit nové prorocké slovo (1J 4:1; 1Te 5:21; Ef 5:10; Sk 17:11). Katastrofa popsaná v úvodu šesté pečeti je událostí nepřehlédnutelnou pro celý svět. Je tato situace onou zkouškou, která přichází na celý obydlený svět a zcela nečekaně, jako zloděj v noci? Na první část otázky je možné odpovědět ANO, protože popsaná katastrofa jistě zasáhne celý obydlený svět (Zj 3:10a). Na druhou část otázky spíše můžeme odpovědět NE, protože tato událost není utajená. Je ohlášena dávno a srozumitelně dopředu. Jen se neví, kdy přesně nastane. Příchod, jako zloděj v noci, je spojován hlavně s příchodem Ježíše Krista, kdežto zde jde o jinou situaci. Jde o zkoušku, která má prověřit všechny obyvatele země (Zj 3:10b). Současně bude znamením, které jednoznačně určí, kde se nacházíme v čase a vývoji. Můžeme dokonce říci, že bude spolehlivým předělem, ukazatelem posloupnosti prorocství knihy Zjevení.

Ohlášená katastrofa prověří všechny obyvatele země a podle toho jak, kdo obstojí, vybere Bůh jedince a označí je svou pečeti:

" Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromy. A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečeti živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: "Neškod'te zemi, moři ani stromy, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!". " (Zj 7:1,2)

Po katastrofě, která jistě otřese všemi zeměmi, jsou připraveni čtyři andělé (poslové s úkolem) škodit zemi i moři. Kdo je poslal? Od Boha nejsou, protože musí být zastaveni, aby mohli být vybraní lidé označení Boží pečeti, Boží služebníci, kteří jsou uvedeni jako 12 000x12 000=144 000 z 12 kmenů Izraele (Zj 7:4-8). Opět nemůže jít jen o symbolický obraz. Anděl přichází od východu a označení jedinci jsou skuteční lidé, kteří se později vyskytují i na jiných místech Zjevení jako reální jedinci (Zj 9:4; 14:1-5).

Někdo zastává názor, že jde o tělesný Izrael, ale to není možné, protože z původních dvanácti kmenů Izraele existují pouze dva. Juda a Benjamín. Přesně jak předpověděl Izajáš (Iz 7:8) a připomněl Jeremijáš (Jr 7:14, 15). O vyvolení z křesťanů mluvili už apoštolové (Sk 15:14). Doslova citují proroky o tom, že Bůh si učiní svůj lid i z pohanů. Dalším argumentem, který svědčí proti zmíněnému názoru, je fakt, že pečeteť jsou pod přímým vedením našeho Pána Ježíše Krista, Beránka, jenž vykoupil svou krví lidi ze všech kmenů, národů, ras a jazyků a učinil z nich krále a kněží pro Boží vládu na zemi. Stejná zaslíbení platí pro Abrahámovo potomstvo nikoliv až od zákona, nebo od obřízky, ale platí pro Abrahámovo potomstvo, které je Abrahámovým potomstvem skrze stejnou víru jakou měl Abrahám ještě před obřízkou (Ř 4:10-12). A tak jsou vybíráni lidé bez ohledu na tělesný původ, ale na základě duchovních kritérií, které stanovil Bůh. Patří mezi ně určitě víra, láska, vytrvalost, pokora, přímost (bezelstnost bez falše) a další vlastnosti patřící do ovoce Ducha (Ga 5:22,23). Ve Zjevení 14:1-5; " *A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na svých čelech napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. A uslyšel jsem hlas z nebe jako zvuk mnohých vod a jako zvuk velikého hromu. A hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas harfeníků, hrajících na své harfy. Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi živými bytostmi a před staršími. Nikdo se nemohl naučit té písni než těch sto čtyřicet čtyři tisíce vykoupených ze země. To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, jsou to panici. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. V jejich ústech nebyla nalezena lež; jsou bez úhony. "*

Text jednoznačně uvádí, že jde o výběr z lidí, nikoliv z tělesných potomků Abrahámových. Proč jsou vybraní jedinci označení jako příslušníci dvanácti Izraelských kmenů? Celý Izrael tvoří všech dvanáct kmenů. V tomto případě, ale nejde o Izrael tělesný, ale duchovní. Vzpomeňme si, kdy dostal Jákob jméno Izrael! Bylo to až po zkouškách, kterými prošel a obstál v nich (1Moj 32:29). Jméno Izrael to jest "*Zápasí Bůh*" nedostal Jákob za to, že byl tělesný potomek Abrahámu, ale protože prokázal některé důležité duchovní vlastnosti. Jákobovo tělesní potomci toto jméno zdědili, jako zaslíbení a poslání zároveň. Ale Izrael nejsou všichni tělesní potomci Abrahámovi (Ř 9:6). Na druhou stranu Izajáš předpověděl, že Bůh povolá svůj lid i z pohanů (Ř 9:23-33). A Izrael vybraných jedinců označených Boží pečeteť je vybrán z lidí jako prvotina Bohu a Beránkovi ze všech národů. Je velmi pravděpodobné, že mezi nimi jsou i tělesní potomci Abrahámovi. Dohromady tvoří tzv. Duchovní Izrael. Možná se někdo zeptá, proč se zde všude mluví o Beránkovi a ne o Ježíši Kristu? Jedním z vysvětlení může být i fakt, že Beránek je symbol se stejnou funkcí pro lid Mojžíšovy i Kristovy smlouvy.

O identitě Beránka přitom není pochyb, protože tzv. Velký zástup lidí, kteří vyprali svá roucha v krvi Beránkově, se vztahuje určitě na Kristovu výkupní oběť. Označení služebníci 144000 následují Beránka, kamkoli jde. To o lidu Mojžíšovy smlouvy nelze v žádném případě říct dříve, než dojde ke sjednocení obou národů Mojžíšovy i Kristovy smlouvy, popsáném v 15 kap. Zjevení. K tomu dojde až po polnicích na začátku období nádob (Zj 15:1-5).

Brzo, nastane velká změna

V úvodu jsme ukázali, že mnoho lidí různého přesvědčení jsou v očekávání velkých změn v souvislosti s přelomem věků, které v nich vyvolalo zveřejnění různých proroctví, zejména pak některé výklady mayského kalendáře, který údajně s přesností na den oznamuje konec současného věku a nástup věku nového na konec roku 2012. Studium pečeteť v knize Zjevení odhaluje, že nás čeká jiná velká událost, která bude znamenat zlom. Svět po této události bude

úplně jiný než před ní. Podobně jako se změnil svět po první a druhé světové válce. Jde o katastrofu přicházející z vesmíru, která postihne celý obydlený svět. Dojde k ní po rozlomení šesté pečeti hned na začátku. Ukázali jsme, že o podobně popsané události píše i prorok Izajáš 2:10-23, který navíc vysvětluje, proč k ní dojde. Aby Bůh srazil lidskou pýchu. Uvádí shodně s textem šesté pečeti, že lidem opravdu nažene strach a budou se snažit schovat do strží a skal, aby je chránily, před hněvem Božím a Beránkovým. Nevíme přesně, kdy k této události dojde, protože to záměrně Písmo neuvádí, ale poskytuje dostatek informací k určení doby, v níž můžeme ohlášenou katastrofu očekávat. Víme, že jí předchází uznání Beránka (toho obětovaného), že je hoden přijmout zapečetěný svitek. Následuje období čtyř jezdců, během nichž dojde k šíření (dobývání) slovem evangelia, válkám, hladomorům a živelným pohromám, poprvé v celosvětovém měřítku. Za viditelný začátek tohoto období považujeme období obou světových válek. Od té doby se rozvinuly všechny příznaky popsané v prvních čtyřech pečetích. Klíčovým rysem, dávajícím všem zmíněným znamením doby jedinečný charakter je celosvětové měřítko a rychlost, s níž se vše odehrává. Co dříve trvalo celá staletí, odehrává se dnes během pár desítek let. Domníváme se, že pátá pečeť je stav, který zažíváme nyní, protože dochází k dozrávání všeho, co bylo dlouho skryto (2Te 2:1-12).

Bůh si přeje, aby lidé pochopili, že pýcha není na místě a proto bychom měli již nyní oznamovat, že poselství šesté pečeti neslouží k zastrahování, ale k poučení a varování, aby si lidé uvědomili včas, že provokují Boha tím, jak se chovají, jak převrací jeho zákony, které platili po celá tisíciletí. Je to lidská zpupnost vyprovokovaná Božím odpůrcem, který nás lidi klame celé věky. Můžeme ve velkém měřítku pozorovat rozmach dekadentních a převrácených ideologií, propagaci zvrácenosti a amorálního jednání. Lhostejnost k jiným lidským životům. Svévůli a bezzákonnost. Jak dlouho to ještě potrvá, než Bůh otřese zemí? Mnoho příznaků ukazuje na to, že léto se rychle blíží (Mt 24:32-35).

Sedmá pečeť

"A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení na půl hodiny." Pak začíná období polnic a nádob, o nichž budou zpracovány samostatné studie.

[1] Stejně jako zvířata v Danielově proroctví představují lidská království a jejich vládce.

Studii si můžete stáhnout zde:

[sedm_peceti.pdf](#)